

danne Ting. Naar det i min Udtalelse kunde se ud, som om jeg mente, at det ærede Medlem havde udtalt en almindelig Dom over Spanierne og Franskmændene, saa har dette ikke været min Mening; jeg har kun sigtet til det Samme, som det ærede Medlem selv sigtede til. Det er en Udtalelse, som jeg skylder det ærede Medlem, og som jeg her vil fremkomme med.

Tung: Jeg skal fatte mig i stor Rorthed, men jeg kan dog ikke undlade at udtale dette, at det har glædet mig, at denne Lov er fremkommen, og hvorfor det er Tilfældet, kan jeg udtrykke i den Sætning, at den beskytter den Svagere mod den Stærkere, og enhver Lov, der vil fremme dette, giver jeg med Glæde min Stemme (Afbrydelse), ja, det vil naturligvis sige, hvis Loven ellers er god i sig selv. Det staar for mig — og saaledes tror jeg, det staar for de Fleste ude i Landet, som have læst og hørt Lidt om denne Sag — saaledes, at jeg ikke rigtig kan forstaa den Modstand, der er kommen frem derimod. Det synes jo nemlig, at den Modstand egentlig kun kan komme fra Rhedere og Grosserere, og de, der gjøre den allerstærkste Modstand baade i Thingene og udenfor, ere de Menneſter, som sætte Kapital over Menneſkeliv, naar det kommer til Stykket. De tale nok om, at Menneſkeliv skal man værge, men det gaar med dem som med de høitdannede og galante Menneſter, der tale meget højt om enhver Ting, men deres Handlinger gaa i en hel anden Retning (Afbrydelse). Sa, jeg taler om de meget fine og elegant dannede Menneſter, som have den falske Dannelselse naturligvis. Deres Ord ere Et, deres Handlinger noget Andet. Jeg synes tværtimod, at de Rhedere, hvis Skibe man kunde vise Mistantfornødhed mod, maatte være glade ved en saadan Lov og sige: Nu kunne de jo eftersege, at vi ikke for smudsig Bindings Skyld ville tilfætte Menneſkeliv. Saaledes synes jeg, at æbeltaenkende Rhedere maatte tale: Nu kan ingen Skygge kastes paa os i nogen Retning. Derfor vil jeg ønske med Hensyn til denne Lov, fordi jeg har set, hvilke Vansteligheeder den har havt i det andet Thing, at man her vilde gjøre saa saa og saa smaa Forandringer som muligt i den, for at den kan komme igennem, og jeg kan ikke sige Andet, end at det første Foredrag, jeg hørte i Thinget idag, og som jeg er meget taknemmelig for at have hørt, spaaede i den Henseende godt for Loven, ogsaa den Maade, hvorpaa det blev hørt. Det var kun dette Par Ord, jeg havde at sige.

Sottid: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udtalte i sidste Møde og ligeledes det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) idag, at det havde ikke Noget for de to Herrer at betyde, at man ikke havde hørt Sømandenes, Mandſkabets Me-

ning blive udtalt. Jeg skal dertil sige, at der er dog en væsentlig Side, som de Herrer have glemt, og det er den, at vi dog herinde maa indrømme, at vi ikke have en fuldstændig og forsvarelig Oplysning om de faktiske Forhold, og en saadan kunne vi vel ikke faae fra nogen bedre Haand end fra Mandſkabet selv. Hvis virkelig Forholdet er saaledes, at det er nødvendigt at faae en Lov for at fikke Mandſkabet, tror jeg nok, at det er i den Grad et Livsspørgsmaal for dem, at vi derved tillige kunne faae en saa forsvarelig Oplysning om de virkelig tilstedeværende Forhold som fra nogen Side. Det er derfor, at jeg tillader mig at lægge særdeles Vægt paa dette Spørgsmaal, og jeg virkelig tror, at det dog har sin Betydning, som de to Herrer ikke ganske kunne frigjøre sig for. Jeg maa i det Hele taget sige om det foreliggende Spørgsmaal, at, hvis Forholdet virkelig er saaledes, at vor Handelsflaade virkelig bestaar af usedygtige Skibe, saa skal ethvert enkelt Handelskib underkastes Tilſyn; men hvis Forholdet er saaledes, at det er Undtagelsen, saa skulle vi gjøre det muligt, at der kan blive foretaget Tilſyn, og saa skal vor Lovgivning have en Straffebestemmelse vedrørende disse Forhold. Her maa jeg nu ganske vist indrømme, at der er en Latune i vor Lovgivning, da det ikke ifølge den er nogen strafbar Handling at lade et usedygtigt Skib gaa over Søen. Men naar vi kunne faae det Hul lukket og tillige faae gjort det muligt for Mandſkabet at faae foretaget Tilſyn, tror jeg, at derved er den væsentligste Mangel afhjulpen, som man maa kræve afhjulpen i denne Retning, og her kan jeg nu ikke mene Andet, end at, naar det er forsvareligt at lade Tilſynet med Passagereskibe foregaa paa den Maade, hvorpaa det føres ifølge Lov af 24de Marts 1875, maa et saadant Tilſyn ogsaa være forsvareligt for Handelskibe. Naar ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds — mulig noget svagt, men andetskeds stærkere — bemærkede, at det skulde være Rheder- og Kapitalinteresserne, som tale gennem den Anstuelſe, at det ikke vilde være forsvareligt eller retfærdigt at gennemføre dette Lovforslag, tror jeg nok, man maa vise den Billighed fra den anden Side, at indrømme, at der kan være nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa at underkaste Vedkommende et saadant Tilſyn. Naar man siger, at vi her i Thinget have vedtaget en Lov, som indfører Tilſyn med Sparekasser, og at man der er gaaet ind paa Anføttelsen af Sparekassensinspektører, og at man saa ogsaa her skulde gaa ind paa noget lignende, tror jeg dog, at Forholdene ere overordentlig forskjellige. Det er en given Ting, at en Inspektør ganske anderledes let kan underkaste en Sparekasse et Tilſyn, end han kan gaa hen og underkaste et Skib et Tilſyn. Det er en meget let Ting at se et Regnskab og en Kasse efter; men det er aabenbart, at det er ikke saa